

خط سیاہ دیورند

در چند هفته اخیر بنا بر غیابتم از تلویزیون های ملی افغانی خارج مرزی جر و بحث های داغ را از طریق کامپیوتر در پروگرام های وزین تلویزیون پیام افغان شنیدم و هر یک از تحلیلگران گرانقدر و شنوندگان نهایت عزیز از دیدگاه خود نظریات را بیان داشتند و بر موضوعات بسیار حساس تماس گرفتند اما جوابی که قناعت این بنده عاجز را فراهم کرده باشد نشنیدم یعنی به اصل موضوع که چرا میعاد اصل معاهده خط سیاہ تحمیلی دیورند را بعضی ها صد سال می گویند و بعضی ها آنرا رد می کنند؟ و یا مفهوم اصلی خط دیورند که در زمان امیر عبدالرحمن خان در ۱۸۹۳م بر امیر و ملت افغان تحمیل شده چه است؟ و چرا ۱۹۹۳م را ختم میعاد معاهده میدانند؟ و یا چرا مناطق اشغال شده را ملکیت افغانستان میدانیم؟ تماس گرفته نشد.

لهذا در این فرصتی که هموطنان عزیز با علاقمندی میخوانند در مورد نظریات خود را ابراز و یا از دیگران بشنوند من نیز وظیفه خود میدانم عرایض شخصی خود را بحضور هموطنان عزیز ابراز دارم و آن اینست که :

۱- معاهده خط دیورند حق ملکیت انگلیس را بر مناطق اشغال شده تثبیت نمیکند بلکه خط فاصل بین دو طرف معامله برای تجاوز بر یکدیگر است.

۲- ساحه جدا شده حیثیت اجاره را در مقابل تادیبه ۱۸ لک کلدان در هر سال دارد نه خرید مناطق اشغال شده.

۳- به اساس قوانین وضع شده انگلیس در هند در قرار داد ها و معاهدات ضرورت به تعیین اعتبار معاهده نبود یعنی هر اجاره دار و یا کرایه نشین در مقابل تادیبه مبلغ تعیین شده، مالک جایداد حق ملکیت خود را بر ملک خود برای صد سال از دست میداد و حتی محاکم عدلی نمی توانست در مورد اقدامی نماید مگر آنکه اجاره دار و یا کرایه نشین مبلغ تعیین شده اجاره و یا کرایه را نمی پرداخت و یا به خواست خود آنرا ترک میگفت و حتی مالک حق ازدیاد اجاره و یا کرایه را نداشت ولو اگر نظر به شرایط وقت اجاره و یا کرایه بلند هم میرفت.

بخاطر دارم که دیپلمات های مقیم در هند الی بیست و سه سال قبل از این قانون غیر عادلانه استفاده و نمایندگی های سیاسی و تجارتي وقتی منزل را برای کارکنان خود به کرایه میگرفتند با تبدیل شدن یک عضو فوری به عضو جدید بدون تزیاد کرایه تسلیم داده میشد. انگلیسها عین معاملات اجاره را با شهزاده نشینان هندوستان و همچنان با هندیهای اصلی امریکا و کانادا نیز کرده اند که در هند با ترک انگلیسها سرحدات تعیین شده شهزاده نشینان در هم ریخت و نیز در امریکا و کانادا هندیهای شان با اقامه دعوا با ختم صد سال ملکیت های خود را تصاحب میشوند.

با تذکر مطالب فوق به این نتیجه میرسیم که :

۱- چون معاهده در مقابل تادیبه مبلغ ۱۸ لک کلدان در هر سال بود لهذا با قطع مبلغ متذکره معاهده نیز از تاریخ قطع مبلغ متذکره اعتبار ندارد.

۲- چون انگلیسها خود منطقه را قبل از صد سال ترک گفته اند لهذا حق ملکیت به مالک اصلی آن که افغانستان است تعلق میگیرد.

۳- چون خط دیورند یک خط فاصل برای تجاوز افغان و انگلیس بر یکدیگر بود و با اخراج انگلیس موضوع تجاوز به طرف معامه که انگلیس بود رفع گردید لهذا معاهده از تاریخ اخراج انگلیسها از هندوستان بکلی اعتبار ندارد و باز هم ساحات اشغال شده به مالک اصلی آن که افغانستان است تعلق میگیرد نه به پاکستان.

در اخیر با توضیحات فوق به تأکید عرض میدارم که تمام مناطق اشغال شده افغانستان در ماورای خط سیاہ و تحمیلی دیورند به دلایل فوق مربوط به افغانستان است حال حق تصمیم نهایی مربوط به ملت نجیب افغان و خواهران و برادران پشتون و بلوچ که در ماورای خط دیورند قرار دارند می باشد نه از من و برادر و یا خواهر دیگر. این موضوع باید بسیار عاقلانه، عاملانه و با درک شرایط وقت معاهده و شرایط امروزی در افغانستان، منطقه و جهان با تفاهم در یک کانفرانس بین المللی بشمول نمایندگان واقعی ملت افغانستان و برادران و خواهران پشتون و بلوچ ماورای خط دیورند تصمیم گرفته شود.

و من الله توفیق.

دپانو شمیره: له ۱ تر ۱

افغان جرمن آنلاين تاسو په درنښت همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادښت: دلیکني د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله لیکنه له رالیرلو مخکي په خیر و لوی